

Una coproducció de Televisió de Catalunya i Versàtil Cinema
amb la col·laboració de Mediapro

jordi boixaderas

lluís soler

jordi díaz

roser batalla

el mètode GRÖNHOLM

basat en l'aclamada comèdia de jordi galceran

DOSSIER DE PREMSA

Arriba a televisió “*El mètode Grönholm*”, l’obra amb més repercussió de la història del teatre català

**Coproduïda per Televisió de Catalunya i Versàtil Cinema
amb la col·laboració de MEDIAPRO, la versió televisiva
s’estrena l’1 de gener a les 22h a TV3**

**Jordi Galceran, autor de l’obra de teatre, ha escrit també
el guió de televisió**

Després de donar la volta pels escenaris d’arreu del món amb unes crítiques immillorables arriba la versió televisiva de “*El mètode Grönholm*”, l’obra amb més repercussió de la història del teatre català. Coproduïda Televisió de Catalunya i Versàtil Cinema amb la col·laboració de MEDIAPRO, l’obra de Jordi Galceran fa el salt a televisió amb guió i adaptació del propi autor, dirigida per Enric Folch i interpretada pels mateixos actors que van triomfar al teatre: Jordi Díaz, Lluís Soler, Roser Batalla i Jordi Boixaderas.

“*El mètode Grönholm*” és obra de Jordi Galceran, l’autor teatral espanyol amb més reconeixement internacional. Autor d’èxit tant al teatre com al cinema o la televisió, ha firmat guions com “Nissaga de poder” a TV3, “Fràgils”, de Jordi Balagueró o grans èxits del teatre com “Paraules encadenades” o “El crèdit”.

L'autor de l'obra tenia en ment adaptar el text original al format televisiu i no va dubtar a proposar-li a Enric Folch, que de seguida va acceptar el repte. Tots dos compartien la mateixa opinió sobre com havia de ser l’adaptació de l’obra original. “Vam quedar d’acord que en cap cas havia de ser teatre filmat, sinó una transformació a un nou llenguatge, sense traïr el text, sinó essent fidel, enriquint-lo amb un nou to narratiu, visual. L’aventura de portar-la a la televisió, potser el mitjà de ficció més viu actualment, és una responsabilitat evident però molt atractiva”, declarava el director durant el rodatge del telefilm.

El rodatge de la tv movie s'ha fet a l'edifici Imagina i a la seu del Consorci de la Zona Franca, per tal de recrear i reflectir l'elevat estatus de la companyia Dekia, situada en el pis superior d'un modern gratacel.

L'obra de teatre original, representada més d'un miler de vegades només en català, ha estat definida com una obra divertida, una radiografia estimulante de les tensions i els conflictes del món laboral, un retrat àcid i punyent de les lluites de poder, de la competitivitat ferotge, del *salvi's qui pugui* que impera en la nostra societat contemporània. A tots els països on s'ha representat la reacció ha estat unànime: sembla que a tot arreu hi ha empreses com Dekia i candidats amb el perfil de Ferran Augé. La universalitat del seu argument és, precisament, una de claus del seu èxit: segons paraules del propi autor, "el fet de buscar feina ens ha passat a tots".

Els actors Jordi Boixaderas, Lluís Soler, Roser Batalla i Jordi Díaz reprenen a l'adaptació televisiva els personatges que van fer seus com una segona pell al llarg de centenars de representacions. Així els espectadors es retrobaran a la petita pantalla amb el mal educat Ferran Augé (Jordi Boixaderas), l'escrupolós Enric Font (Lluís Soler), la molt feminista Mercè Degàs (Roser Batalla) i el temperamental Carles Bé (Jordi Díaz).

D'ençà la seva estrena el maig del 2003 al Teatre Nacional de Catalunya sota la direcció de Sergi Belbel, on va obtenir un èxit sense precedents, "*El mètode Grönholm*" ha estat traduïda i representada a més de 80 països i milions d'espectadors han pogut gaudir-ne. Després d'11 anys al damunt dels escenaris, la ja considerada obra més universal del teatre català ha tingut una trajectòria internacional espectacular, on destaquen els 3 anys que va estar en cartell a l'Argentina, i es continua representant als principals teatres d'arreu del món com ara a Alemanya, on se n'han fet més de 200 muntatges des del 2004, a Grècia, on es continua representant després de 7 temporades, a Moscou, en cartell des del 2010, o les més recents a Xangai, Teheran, Miami, Estònia o Ucraïna.

"*El mètode Grönholm*" ha estat guardonada amb diversos premis entre els quals destaquen el VIII Premi Max a la millor obra, el XXI Premi Ercilla a la millor creació dramàtica i el XXXIV Premi Mayte al fet teatral més destacat. L'obra compta també amb una adaptació cinematogràfica de l'any 2005, *El método*, del director argentí Marcelo Piñeyro.

El Mètode Gronhölml

SINOPSI

Els quatre últims aspirants a un càrrec executiu en una multinacional sueca de mobles i bricolatge són reunits per procedir a la fase final del procés de selecció. Estan sols en una sala de reunions de les oficines centrals, els quatre junts, i són observats per psicòlegs de l'empresa a través de càmeres ocultes.

Mitjançant sobres els arriben les instruccions d'una sèrie de proves d'enginy i simulació a què s'han de sotmetre per avaluar la seva personalitat.

En la primera d'aquestes proves reben l'anunci que un dels candidats presents és en realitat un dels psicòlegs de la pròpia empresa, que està fingint ser un aspirant més, i han de descobrir-ho.

A partir d'aquí les sospites se sumen a la pugna per aconseguir aquest fabulós lloc de treball, i el procés es converteix en una lluita a mort, sense pietat, canalitzada per les diferents proves que els van sent proposades, cada vegada més dures, més personals, més cruels ... I també cada vegada més ridícules.

Els candidats, disposats a tot, es rebaixaran fins a l'extrem d'acceptar les situacions més grotesques, extravagants i indignes per aconseguir el seu objectiu: el lloc de treball somiat.

Nota del director

ENRIC FOLCH

Adaptar un “clàssic” com Grönholm comporta una responsabilitat molt especial. He conegut l’obra des dels seus inicis al TNC, fa una pila d’anys, i mai no ha acabat de sorprendre’m l’èxit continu del text i la seva indiscutible universalitat: al menys 80 països l’han aplaudit al llarg d’un dècada.

Amb aquesta TV Movie no hem volgut fer un “Estudio Uno”, sinó convertir Grönholm a un altre tipus de narrativa i, al mateix temps, ser molt fidels al text. Això, d’entrada, pot semblar una contradicció, però no ho és; en tot cas, un repte.

Alguns ajustaments hem fet: els missatges dels entrevistadors arriben ara, no per calaixos que s’obren a la paret, sinó a través d’una tauleta. I, tot i respectar la unitat de temps i lloc –l’obra teatral gira al voltant d’una taula i quatre seients–, aquí l’acció transcorre en una localització molt més elaborada: una oficina gran, un multiespai –sala de reunions, sala d’espera, sala de projeccions, zona de lleure, escala que porta a la terrassa–.

Vam tenir la fortuna de trobar una oficina que projectés l’alt nivell que demanàvem. A l’inici i al final del film veiem també l’exterior de l’imponent edifici de Dekia, que els efectes digitals han permès incrustar en el skyline barceloní. Amb això busquem un to visual que la representació teatral lògicament no podia oferir: l’objectiu ha estat convertir l’edifici en el poderós antagonista de la història, en un personatge més.

Uns dels luxes que el rodatge em va brindar va ser treballar amb els quatre actors que havien fet néixer l’obra originalment i que l’havien representada unes mil vegades, que es diu aviat. Crec que per ells també va ser tota una experiència. El text era gairebé igual, però no idèntic, la qual cosa els desconcertava sovint. La nostra adaptació tenia un altre ritme –tot i ser fidel al text, la pel·lícula és notablement més curta– i, per sobre de tot, demanava un registre interpretatiu molt diferent al del teatre: treballar per la càmera demana un treball “petit” i molt curós. Els quatre s’hi van lliurar a fons.

El tema –el que algú arribaria a fer per aconseguir una feina d’alt nivell– ha agafat encara més rellevància en la societat d’ara, amb la creixent precarietat laboral i on cada cop les persones sembla que importen menys. El text va sorgir del talent de Jordi Galceran, però crec que tots els que l’hem vist néixer, créixer i esclatar el sentim ja una mica nostre. No crec que aquesta sigui la última manifestació del text. No m’estranyaria que aviat Hollywood la fes també ben seva.

Fitxa tècnica i artística **EL MÈTODE GRONHÖLM**

Jordi Galcerán

Guió

Enric Folch

Director

Bernat Elias

Director de Producció

Jordi Boixaderas

Ferran Augé

Lluís Soler

Enric Font

Jordi Diaz

Carles Bueno

Roser Batalla

Mercè Degas

Tràiler

Descàrrega promo i material gràfic a: www.mediaprocine.com/el-metode-gronholm

[MEDIAPROCINE](#)

[MEDIAPROCINE](#)

[MEDIAPROCINE](#)